

Cançó per a la meva mestra

Joan Manuel Serrat

Temps, fa temps hi havia, vostè, mestra
I el seu món de tinter i banc
Pissarra i davantal blanc
Bon dia, de matí, ens deia dempeus
Entre dues "fotos" i una creu
Una oració i una cançó
I a la galta un petó

Bon dia mestra...

Però vostè no ha sabut mai, mestra
Que quan volíeu que cantés
Que tres per una feien tres
Els meus ullets grataven francament
Els genolls que púdicament
Vostè apretava i apretava
Però un número no val

El que una pell rosada...

Malgrat ens feia anar a església
I em prenia la regalèssia
Aquell
Era un món petit i meravellós
Un món de guixos de colors
Que pintàveu vós
I esborràveu vós
Sols vostè voltada de capellans
Donàveu raó per a dir-se "infants"
A un món de quatre pams

I si mai penseu en mi, mestra
Que dels vostres ullets blaus
Hi neixi sempre aquella pau
Que feia un xic més dolça l'escola
I no se us faci un nus la gola
Dient: "què han fet... on han dut
El meu grapat de menuts..."

Perquè vós no sabíeu, mestra...

Que el món és el mateix
Que l'home és el mateix
I no és el mateix
L'olor de vostè
Ai! mestra
Que l'aire del carrer